

خبر

نگاهی به دیوار نگاره میدان ولیعصر (عج)

خون سردار طراحان را به خط کرد



با شعار و تصویری از سردار سلیمانی بالا رفته است. همزمان با برگزاری مراسم تشییع پیکر سردار شهید قاسم سلیمانی، دیوارنگاره میدان ولیعصر (عج) نیز با پس‌زمینه‌ای قرمز، شعار «خون تو حریف می‌طلبد» و تصویری از این سردار ملی خودنمایی می‌کند.

علی محمدی، سخنگوی خانه طراحان انقلاب‌اسلامی درباره این طرح با بیان اینکه «دیوارنگاره میدان ولیعصر (عج) معمولاً با بازخورهای بین‌المللی در رسانه‌های مختلف همراه است» به ایسنا توضیح می‌دهد: از زمانی که خبر شهادت سردار قاسم سلیمانی را شنیدیم بسیار برایمان مهم بود که به این موضوع بپردازیم. در همین راستا برای طراحی این پتر نه‌تنها از تیم اصلی انجمن که معمولاً کار طراحی دیوارنگاره را برعهده دارند، بلکه از جمعی از استادان این حوزه نیز دعوت کردیم. هدفمان این بود با طراحی این دیوارنگاره به نوعی بتوانیم به سردار سلیمانی ادای دین کنیم.

وی ادامه می‌دهد: با توجه به شرایط و فرصت زمانی کمی که در اختیار داشتیم، به برکت نام شهید مراحل طراحی در یک نصف روز تمام شد. در ابتدا نمی‌توانستیم هیچ تصویری را تصور کنیم، اما جالب است بدانید که خیلی اتفاقی از خودمان سؤال کردیم چرا نمی‌توانیم طرحی را درباره این موضوع تجسم کنیم و متوجه شدیم به خاطر این است که خون جلو چشم‌مان را گرفته و از همین موضوع به پس‌زمینه قرمز رسیدیم. محمدی با بیان اینکه «می‌خواستیم با طرحی ساده و شفاف پیامان را برسانیم» یادآور می‌شود: بر همین اساس هم جمله «خون تو حریف می‌طلبد» را به همراه تصویری از سردار سلیمانی انتخاب کردیم. البته این طرح ذیل کمپینی تعریف شده که از طریق آن پیکتوگرام شهید سلیمانی در شبکه‌های اجتماعی مورد استفاده قرار بگیرد و از سوی دیگر در قالب کاربردهای مختلف در سطح شهرها توزیع شود. این کمپین هم‌اکنون آغاز شده و امیدواریم فراگیر شود. سخنگوی خانه طراحان انقلاب‌اسلامی همچنین درباره طرح این دیوارنگاره میدان ولیعصر (عج) خاطرنشان می‌کند: طرح دیگری با موضوع شهید سلیمانی و مسئله انتقام در نظر داریم که هم‌اکنون در مراحل ایده‌پردازی و طراحی شعار قرار دارد؛ البته زمان دقیق رونمایی از آن هنوز مشخص نیست، اما نا‌شالله به زودی و در همین روزهای آینده رونمایی می‌شود.

محمدرضا دوست محمدی

درباره تأثیر هنرمندان در فضای بین‌الملل:

امیدوارم بر بنده جنگ رسانه‌ای نابرابر باشیم



کنند. این هنرمند گرافیکست با اشاره به ضرورت مشارکت همه‌جانبه آحاد مردم در رسالت «انتقام سخت» گفت: تصور می‌کنم همان‌قدر که این اتفاق، یک اتفاق تک‌بعدی نبود و ایجاد مختلفی داشت، هنرمندان نیز براساس تصورات و دریافت‌های متفاوت خود می‌توانند نگاهی چندبعدی به این رخداد داشته باشند. وی افزود: احساس من این است که در بیانات حضرت آقا، مسئولان و بزرگان کشور، تنها نکته موجود، بحث «انتقام سخت» نبوده و این محور صرفاً یکی از محورهای است که از کلام ایشان می‌توان استنباط کرد؛ بنابراین محورهای دیگری چون شیوه زندگی، مرام و مشی عمل‌گرا، کم‌گویی و... از جمله موارد دیگری است که می‌توان از فحوای کلام حضرت آقا و بزرگمان نسبت به سردار شهید حاج قاسم سلیمانی فهم کرد. دوست‌محمدی یادآور شد: شرایط رسانه‌ای که ما در اختیار داریم، از حیث تشکیلات و لجستیک در مقایسه با شرایطی که آن‌ها در آن قرار دارند، وضعیت را مثل دوران دفاع‌مقدس نابرابر ساخته است. از این‌رو مسئولان و رسانه‌های ما باید تمام تلاش‌شان را به کار بندند تا دست‌کم در فضای داخل کشور، این جنگ رسانه‌ای را انبازیم؛ امیدوارم در نهایت بتوانیم مردمان را به خوبی نسبت به آنچه در حال وقوع است، مطلع، آگاه و بینا کنیم. استاد پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران اضافه کرد: اینکه در حال حاضر آمریکا با قلدرمایی و فواحت محض در حال تشدید جنگ رسانه‌ای است و کشورهای دیگری نظیر انگلیس، فرانسه و سایر کشورهای اروپایی از آن حمایت می‌کنند، در شرایطی که بسیاری سکوت کرده‌اند و تنها به اظهارات محافظه کارانه بسنده می‌کنند، معنایش این است که جنگ کنونی یک جنگ تمام عیار رسانه‌ای است. وی ادامه داد: آمریکا و همدستان اروپایی‌اش با رسانه‌هایشان چوپانی را به خورد دنیا می‌دهند که موجب می‌شود مردم دنیا برخی دروغ‌های بزرگ را باور کنند و برخی از حقایق را نیز وارونه فهم کنند. امیدوارم بتوانیم به درستی و با هوشمندی، این جنگ رسانه‌ای نابرابر را به سود خود به پایان برسانیم؛ اگر بتوانیم این مهم را در فضای بین‌المللی محقق کنیم، کاری بس فوق‌العاده انجام داده‌ایم. اگر ما هنرمندان بتوانیم با تولیدات هنری‌مان قدری در این جنگ رسانه‌ای تأثیر مثبت داشته باشیم، می‌توانیم امیدوار بود که پیروزی در فضای بین‌المللی نیز از آن ما باشد و در فضای داخلی هم کم نیآوریم و برنده این جنگ باشیم.



کنایه به آمریکایی‌ها منتشر کرد. سحرگاه دیروز سپاه پاسداران انقلاب اسلامی دهها فرزند موشک به سمت پایگاه نظامی عین‌الاسد که مقر آمریکایی‌ها در عراق است، شلیک کردند و بدین ترتیب نخستین گام از پازل «انتقام سخت» برداشته شد. سیدمسعود شجاعی طباطبایی کاریکاتورست ایرانی و مدیر مرکز هنرهای تجسمی حوزه هنری طرح تازه‌ای را در حساب اینستاگرام خود منتشر کرد. وی در ذیل این پست نوشته است: «موشک‌های ایرانی به دنبال دایاسوره‌های آمریکایی (نسلی که این‌بار باید با موشک منقرض شوند) پس از حمله موشکی به پایگاه نظامی آمریکایی‌ها در عین‌الاسد در استان الانبار، دومین پایگاه نظامی آن‌ها در اربیل مورد اصابت موشک‌های کروز و بالستیک کوتاه‌برد قرار گرفت؛ آمریکا باید گوش را از منطقه‌گم کند».

گفت‌وگو با سعید مستغانی، درباره بی‌توجهی تولیدات سینمایی به فرهنگ مقاومت

تشییع کنندگان «حاج قاسم» خودشان را روی پرده سینماها نمی‌بینند

اتار اجتماعی یأس آفرین باز کرده است.

♦ **با نگاهی خوشبینانه می‌توان پذیرفت اهدای تندیس سردار شهید سلیمانی برای بهترین فیلم جهاد و مقاومت از سوی متولیان این دوره جشنواره فیلم فجر، راهگشای سینمای ایران برای ورود به سینمای استراتژیک باشد؟**

به نظرم لفظ سینمای استراتژیک مانعی برای حرکت سینمای ایران به سمت خواسته‌ها و دغدغه‌های مردمی است. سینمای غرب ایدئولوژیک است و همه ژانرهایشان برای ایدئولوژی مادی‌گرایانه خودشان است ولی در کشور ما سینما را انشقاق می‌دهند. می‌گویند اگر سینمای دینی می‌خواهی به فلان مسیر برو و اگر سرگرمی می‌خواهی از این مسیر برو. در حالی که وقتی از سینمای ایدئولوژیک حرف می‌زنیم یک فیلم ملودرام یا یک انیمیشن هم در ذیل آن می‌گنجد. وقتی یک خانواده تراز ایرانی اسلامی را در سینما نشان دهی این سینمای استراتژیک است چون ایدئولوژی شخصی دارد. قرار نیست فقط فیلم‌های پرزینه ساخته شود تا بگوئیم سینمای استراتژیک.

سینمای ایران باید هویت ایرانی اسلامی داشته باشد، اگر در مسیر ایدئولوژی ایرانی اسلامی نباشید در مسیر ایدئولوژی غربی قرار می‌گیرید. ایدئولوژی نوع رفتار در خانواده‌ها، نوع روابط اجتماعی، نوع برخورد و نوع عبادت و میهن‌پرستی است چون در سبک زندگی می‌گنجد. آن‌ها در فیلم‌هایشان می‌گویند دشمن به مرزا و کاخ‌های ما حمله نکرده بلکه به ایدئولوژی و پرچم ما حمله کرده است. مسئله امروز ما مسئله سینمای استراتژیک، سینمای معناگرا، سینمای دینی و غیره نیست بلکه سینمای ایران یعنی سینمای ایرانی اسلامی که ایدئولوژی در متن آن حل شده باشد.

♦ **در حالی که بسیاری از فیلم‌های روی پرده ما خارج از این دایره است.**

پیشینه سینمای ایران برگرفته از دو سده تهاجم فرهنگی غرب و سکولاریزه کردن جامعه ایران بوده است که سکولاریزه کردن در فضای فرهنگی جامعه ما باقی مانده و با فیلم‌های روی پرده به آن دامن زده می‌شود. در نتیجه هر اتفاقی می‌افتد، آن را به سینمای دینی و غیردینی جداسازی می‌کنند. این همان تفکر سکولاریسم است که سینمای ایران را از ایدئولوژی حاکم بر کشور جدا می‌کند. اصل این سبک که در یک ملودرام خانوادگی یا انیمیشن، سینمای زندگی ایرانی اسلامی دیده شود. مدیران سینمایی و فیلم‌سازان ما باید متوجه این مسئله باشند که سینمای غرب، سینمای کاملاً ایدئولوژیک است. از فیلم «جنگ ستارگان» بگیردت تا «روزی‌روزی‌گری در هالیوود» و «جوکر» و غیره، تکنیکی که نگاه سکولاریزم بر سینمای ایران حاکم کرده موجب انشقاق در سینما شده و یک فیلم‌ساز نمی‌تواند یک اثر داستانی درباره راهپیمایی اربعین بسازد، چون آن را در رسته سینمای استراتژیک دسته‌بندی می‌کند.



روبه‌رو است و این یکی از ویژگی‌هایی است که این فیلم را از سایر آثار همدوره خود متمایز می‌کند. در این فیلم شاهد آن هستیم که این شخصیت براساس سیر عرفانی، پذیرای مرگ می‌شود و در پایان گرای منطفه حضور خود را می‌دهد تا جان سایر هم‌زمانش در امان بماند.

«دیده‌بان» نوید یک پدیده نوظهور در سینمای ایران بود

روبه‌رو است و این یکی از ویژگی‌هایی است که این فیلم را از سایر آثار همدوره خود متمایز می‌کند. در این فیلم شاهد آن هستیم که این شخصیت براساس سیر عرفانی، پذیرای مرگ می‌شود و در پایان گرای منطقه حضور خود را می‌دهد تا جان سایر هم‌زمانش در امان بماند.

♦ **«دیده‌بان» و «هویت» ژانر دفاع‌مقدس را پایه‌گذاری کردند**

خسرو دهقان نیز «سینمای دفاع‌مقدس» را «تنها ژانر قابل بحث سینمای ایران» دانست و افزود: واقعیت این است که ما شروع کننده جنگ نبودیم، فقط دفاع کردیم و این نکته به تدریج وارد فرهنگ ما

و سپس واژگان سینمای ایران شد. وی در بخش دیگری از صحبت‌های خود با اشاره به استقبال عمومی جشنواره‌های جهانی از فیلم‌های ایرانی گفت: سینمای امروز ایران حاصل فعالیت جوانانی است که در دهه‌های اخیر کوشش کردند تا فیلم‌های خوب و درخشان بسازند. فیلم‌هایی که در بخشی از آن‌ها عنصر صداقت دیده می‌شود و به همین خاطر تأثیرگذار و دلی از کار درمی‌آیند. دهقان سپس به کارنامه فیلم‌سازی حامی‌کی اشاره کرد و گفت: متحنی کارنامه او از صفر به ۱۰۰ نمی‌رسد و از فرازوفروند بسیاری برخوردار است. اما در مجموع فیلم «دیده‌بان» محصولی از خواسته‌های قلبی اوست و به همین خاطر هنوز و پس از گذشت این همه سال جواب می‌دهد و به یادماندنی است. بخش پایانی این جلسه نقد و بررسی به جمع‌بندی صحبت‌های منتقدان میهمان برنامه اختصاص داشت. در میان آیدهای فیلم‌هایی که به «رفاقت» به عنوان «تم اصلی اغلب فیلم‌های حاتمی‌کیا» گفت: او در این فیلم‌ها نگران ضربه خوردن به بچه‌مه‌ل‌ها و دوستان نزدیکی است که با آن‌ها بزرگ شده است. دوستانی که قهرمان‌های فیلم‌های او را تشکیل داده‌اند.

جبار آذین نیز در این بخش با اشاره به «ضرورت چیدمان درست در ساختار فیلم‌های تأثیرگذار» گفت: چیزی که در سینمای سال‌های اخیر ایران و حتی جهان فاجعه‌آمیز جلوه می‌دند غیبت بزرگ عنصر صحبت‌پردازی است. آدم‌هایی که بیش از آنکه شخصیت باشند تیپ هستند. تیپ‌هایی که تعدادی از آن‌ها در فیلم «دیده‌بان» نیز حضور دارند. چیزی که در این نوع آثار می‌بینیم شامل پردازش بخشی از ویژگی‌ها و خصوصیت‌هایی در میان آدم‌هاست که قبلاً مشاهده و تصویر کردن است. در حالی که سینما اغلب به درون و باطن آن‌ها نزدیک نشده و آن بخش از وجود آن‌ها را نادیده می‌گیرد.



فیلم ۱۹۱۷ جایزه بهترین فیلم درام را گرفته در حالی‌که بیش از ۱۰۰ سال پیش جنگ جهانی اول تمام شده ولی این فیلم جایزه می‌گیرد. در کشور ما هنوز ۳۰ سال از جنگ نگذشته می‌گویند تمام شد و دیگر فیلم‌هایی از این جنس نسازید. فرق دو سینما همین جاست

۱۰۰سال پیش جنگ جهانی اول تمام شده ولی این فیلم جایزه می‌گیرد. در کشور ما هنوز ۳۰ سال از جنگ نگذشته می‌گویند تمام شد و دیگر فیلم‌هایی از این جنس نسازید. فرق دو سینما همین جاست.

♦ **یعنی سینمای آن‌ها دارای نگاهی استراتژیک است و اینجا چنین نگاهی به سینما وجود ندارد، یعنی ما سینمای استراتژیک و دارای مفاسمین راهبردی نداریم؟**

نه فقط نگاه استراتژیک که نگاه ملی هم به سینما نداریم، اینکه دغدغه‌های مردم چیست؟ مثلاً درباره تشییع پرشکوه شهید سلیمانی این دغدغه وجود دارد چرا حضور مردم میلیونی بود، مگر این سردار چه داشت؟ چنین فرماندهی در قلب مردم جا دارد و در حد تشییع پیکر امام‌خمینی (ره) مردم در صحنه حضور داشتند. این حضور پرشکوه نشان‌دهنده خواسته مردم در عرصه‌های سیاسی و فرهنگی است.



در نشست نقد و بررسی اثر ماندگار «حاتمی‌کیا» عنوان شد

«دیده‌بان» نوید یک پدیده نوظهور در سینمای ایران بود



توجه و تحسین قرار گرفت. بخش بعدی جلسه به صحبت‌های خسرو دهقان اختصاص داشت. این منتقد سینما با اشاره به تأثیر ریشه‌های فعالیت حاتمی‌کیا بر دنیای ذهنی و فیلم‌های او گفت: نخستین‌بار که با اثری از ابراهیم حاتمی‌کیا مواجه شدم زمانی بود که برای تماشای فیلم به یکی از دوره‌های آغازین جشنواره فیلم فجر رفته بودم و خیلی اتفاقی به تماشای «هویت» نشستم که نخستین فیلم‌اوست‌وی‌گفت: آنچه‌موجب‌شد تماشاى این فیلم در ذهنم تأثیرگذار جلوه کند، صداقت شفاف و قابل تحسینی بود که در «هویت» وجود داشت و موجب شد فیلم بعدی حاتمی‌کیا یعنی «دیده‌بان» را با دقت و جدیت بیشتری دنبال کنم. فیلمی که وقتی موفقی به تماشای آن شدم، در یادداشتی به استعداد سازنده‌اش اشاره کرده و خوشبختانه پیش از سایرین او را هنرمندی معرفی کردم که آینده درخشانی خواهد داشت.

♦ **تفاوت در نوع و کیفیت سینماگری حاتمی‌کیا عامل تمایز او و دیگر فیلم‌سازان است**

جبار آذین نیز ضمن تأکید بر خاطر‌انگیز بودن تماشای «دیده‌بان» پس از سال‌ها، به کیفیت چشمگیر نسخه ترمیم شده این فیلم اشاره کرد و افزود: در طول سال‌های گذشته بارها درباره ابراهیم حاتمی‌کیا و «دیده‌بان» گفته و نوشته شده است. سال‌هایی که اغلب با جبهه‌گیری نسبت به فیلم‌های این‌گونه فیلم‌سازان گذشت، اما آنچه موجب ایجاد تمایز میان فیلم‌های این فیلم‌ساز و سایر فیلم‌سازان هم‌زمانش شد، تفاوت در نوع و کیفیت سینماگری او و نسبت به بعضی از فیلم‌سازان حوزه جنگ

بیشتری می‌شد، عملکرد گسترده‌تر و بهتری داشت. متأسفانه عدم اختصاص بودجه کافی به جشنواره‌های اثرگذار و سرریز بودجه‌ها به سمت جشنواره‌های بی‌خاصیت و متضاد با اهداف انقلاب‌اسلامی، سینمای ما را به مسیر انحرافی برده است. در سال حدود چهار یا پنج فیلم همسو با انقلاب‌اسلامی ساخته می‌شود این در حالی است که جمعیت مخاطبان سینما در یک سال ۵ درصد جمعیت کشور هم نیست. کسانی که این روزها برای تشییع پیکر سردار عزیزشان در میدان بودند جایی در سینما ندارند، چون دغدغه‌هایشان را روی پرده سینما نمی‌بینند.

♦ **آیا سینمای بدنه با میدان دادن به فیلم‌های طنز مبتذل یا فیلم‌های اجتماعی ناامیدکننده و سیاه، سلیقه مخاطب را تغییر شکل داده است؟ چرا فیلم‌هایی با محوریت منافع و مصالح ملی کمتر روی پرده سینما می‌روند و متأسفانه همین فیلم‌ها هم تماشاگر زیادی ندارند؟**

آمار رسمی می‌گوید حدود ۹۵ درصد مردم ایران به سینما نمی‌روند و مخاطب این سینما نیستند. چندین سال است حرکت عظیم راهپیمایی اربعین برگزار می‌شود، اتفاقی که دنیا را به شگفتی واداشته ولی به جز چند مستند، حتی یک فیلم داستانی سینمایی یا تلویزیونی در این باره ساخته نشده است. چنین حرکتی در تاریخ کم‌نظیر است

ولی کم‌کاری در این حوزه زیاد است. سینمای ما موعی نسبت به وقایع کشورش ندارد در حالی‌که سینمای غرب به مسائل مبتلابه خودشان اهمیت می‌دهد. ۷۰ درصد فیلم‌هایی که در گلدن گلوب امسال جایزه گرفتند به مسائل مستقیم خودشان ربط دارد. فیلم ۱۹۱۷ جایزه بهترین فیلم درام را گرفته در حالی که بیش از

ا فرهنگ و هنر ا زهره کهندل| جشنواره فیلم فجر امسال که سی‌وهشتمین دوره برگزاری خود را پیش‌رو دارد، تندیس سردار شهیدسلیمانی را به بهترین فیلم با مضمون جهاد و مقاومت اهدا خواهد کرد که اهدای این تندیس از حضور فیلم‌هایی با سوزِ‌های ملی در جشنواره امسال خبر می‌دهد. طبق اعلام اسامی فیلم‌های بخش «نگاه نو»، فیلم‌های «روز صفر» به کارگردانی سعید ملکان و «لباس شخصی» به کارگردانی امیرعباس ربیعی روایتگر بخشی از اتفاقات مهم و مرتبط با تاریخ و منافع ملی کشور هستند و احتمالاً فیلم‌هایی بسا این نگاه با اعلام فیلم‌های سودای سیمرغ بیشتر خواهد شد. عده‌ای بر این باورند اهدای تندیس سردار شهید سلیمانی به بهترین فیلم جهاد و مقاومت در جشنواره فیلم فجر امسال، مسیر تازه‌ای را پیش روی سینمای استراتژیک ایران قرار خواهد داد. درباره این موضوع و وضعیت تولیدات سینمایی در خط جهاد و مقاومت با «سعید مستغانی» منتقد سینما که سابقه ریاست انجمن منتقدان سینمای ایران را داشته و دو دوره عضو هیئت‌ادوارن جشنواره فیلم فجر بوده است، گفت‌وگو کردیم که می‌خوانید.

♦ **امسال جشنواره فیلم فجر تندیس شهید سلیمانی را برای بهترین فیلم حوزه جهاد و مقاومت در نظر گرفته است. در شرایطی که فیلم‌هایی با موضوع جهاد و مقاومت سهم کمی از فیلم‌های سینمای ایران را تشکیل می‌دهند، اهدای این تندیس را در جشنواره امسال چطور ارزیابی می‌کنید؟**

به نظرم این کارها سطحی به نظر می‌رسد اینکه تندیسى را به نام شهید سلیمانی اهدا کنند در حالی که برنامه‌ریزی برای سینمای ایران خلاف جهت دیدگاه شهیدایی همچون سردارسلیمانی است، طنزی بیش نیست. به کدام فیلم‌ها قرار است جایزه بدهند؟ فیلم‌هایی که مملو از خانواده‌های ازهم پاشیده، خیانت، مهاجرت، روابط غیراخلاقی و الفاظ رکبک است. در یک سال به تعداد انگشت‌دستان، فیلم‌هایی با مضمون جهاد و مقاومت داریم، چون جهت‌گیری درستی نیست. این جهت‌گیری هم برای حال نیست و امروز نباید فکر شود که سرداری شهید می‌شود پس باید به موضوع جهاد و مقاومت ضریب داد. سال‌هاست مسئله دفاع، مقاومت و مدافعان حرم مطرح است، ولی سینمای ایران در این سال‌ها قدم بزرگی در این راستا برنداشته و حالا قدمی سطحی برداشته‌اند که نشان از خالی بودن دست مدیران سینمایی دارد.

♦ **در این سال‌ها جشنواره‌هایی با محوریت جهاد و مقاومت کم نداشتیم، اما دستاورد آن‌ها چه بوده است؟ آیا تأثیری در جریان تولیدات سینمایی ایران گذاشته‌اند؟**

جشنواره مقاومت یک سال درمیان برگزار می‌شود و کارهای خوبی هم در آن شده است. مثلاً توانسته فیلم‌سازان مقاومت جهان را جذب کند ولی بوجهایی که پیروزی در این جشنواره می‌دهند بسیار پایین است. اگر از این جشنواره حمایت

گزارش نشست

در نشست نقد و بررسی اثر ماندگار «حاتمی‌کیا» عنوان شد

«دیده‌بان» نوید یک پدیده نوظهور در سینمای ایران بود

این فیلم برخلاف تصور رایجی که در آن سال‌ها نسبت به برخورد سرد و بی‌تفاوت جشنواره‌های جهانی با فیلم‌های جنگی وجود داشت، نخستین فیلم در این حوزه بود که در جشنواره‌های بین‌المللی مورد توجه و تحسین قرار گرفت و حاتمی‌کیا را به عنوان یک استعداد نوظهور معرفی کرد. به گزارش قدس آنلاین، کانون فیلم‌خانه سینما که به احترام برگزاری عزای عمومی در کشور، جلسه‌های نمایش فیلم خود را به تعویق انداخته بود، شامگاه سمنه‌نیه هفدهم دی ماه، تازه‌ترین برنامه خود را به نمایش تازه‌ترین نسخه «دیده‌بان» اختصاص داد. این فیلم که به همت و تلاش مدیریت و کارکنان سختکوش فیلم‌خانه ملی ایران در این مرکز ترمیم و بازسازی شده، محصول ۱۳۶۷ بنیاد سینمایی فارابی است و پس از «هویت» دومین فیلم ابراهیم حاتمی‌کیا در مقام کارگردان به حساب می‌آید.

در ابتدای نشست نقد و بررسی این فیلم تحسین شده که خسرو دهقان و جبار آذین به عنوان منتقدان میهمان در آن حضور داشتند، ناصر صفاریان، دبیر کانون فیلم‌خانه سینما ضمن روایت حاشیه‌هایی از تولید «دیده‌بان» که به گفته او «بخشی از نگاه خاص مدیران سینسیما» در آن سال‌ها را به نمایش می‌گذارد، گفت: ابراهیم حاتمی‌کیا چند سال پیش از این «هویت» را نوشته و کارگردانی کرده بود، اما آن فیلم چه به لحاظ تکنیکی و چه از نظر محتوا به قدری متفاوت با آثار بعدی این فیلم‌ساز است که خیلی‌ها از حمله خود او در ترجیح می‌دهند «دیده‌بان» را به عنوان نخستین اثر کارنامه‌اش تلقی کنند

وی سپس با اشاره به نقش تأثیرگذار خسرو دهقان در کشف ابراهیم حاتمی‌کیا به عنوان یک استعداد نوظهور در سینمای آن سال‌ها گفت: اغلب مخاطبان مطبوعات یادشان هست زمانی که هنوز هیچ‌کس این فیلم‌ساز را نمی‌شناخت، ایشان در مقاله‌ای با این موضوع اشاره و حاتمی‌کیا را به عنوان یکی از هنرمندان بزرگ آینده معرفی کرد.

♦ **«دیده‌بان» یکی از شاخص‌ترین فیلم‌های سینمای ایران در حوزه دفاع‌مقدس**

صفاریان در ادامه صحبت‌های خود با اشاره به «دیده‌بان» به عنوان «یکی از شاخص‌ترین فیلم‌های سینمای ایران در حوزه دفاع‌مقدس» گفت: این فیلم برخلاف تصور رایجی که در آن سال‌ها نسبت به برخورد سرد و بی‌تفاوت جشنواره‌های جهانی با فیلم‌های جنگی وجود داشت، نخستین فیلم در این حوزه بود که در جشنواره‌های بین‌المللی مورد

